ΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΑΡΙΣΤΟΥ ΡΓΗΜΑ
ΤΟΥ ΛΟΥΝΤ ΝΤΑΓΚΛΑΣ

ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟ ΛΑΘΟΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΑ

140ον

Ὥστε τὰ εἶχε πεῖ στὶν Χάρκορτ; Καὶ ὁ Χάρκορτ προσπαθεῖ τώρα νὰ ἀποδείξει τὸν ἀληθινὸ ἔνοχο. Βέβαια ὁ Νιοῦελ δὲν πῆγε τὰ τὸν κατηγορήσει: ὁ Νιοῦελ δὲν ἔκανε ποτὲ τέτοια πράγματα. Ἀλλὰ ὁ πανέξυπνος κληρικὸς θὰ τοῦ ἀπέσπασε τὴν ἀλήθεια.

Κατέβασε ἄλλη μιὰ γουλιὰ καὶ ἀναστέναξε—φανταζόταν ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Χάρκορτ θὰ ἔνοιωθε γι' αὐτὸν ἀηδία καὶ ἀποστροφή. Κρῖμα. Γιατὶ ὅταν συναντήθηκαν ὁ Χάρκορτ τοῦ εἶχε δείξει τόση ἐκτίμηση καὶ ἀγάπη.

Παρ'ξένος τύπος αὐτὸς ὁ Χάρκορτ! Ἀλλόκοσμος—σὰ νἄβλεπε τὰ πράγματα ἀπὸ κάποιο μακρινὸ ἀστέρι. Ἐπισκοποῦσε τὴν ἀνθρώπινη πορεία ἀπὸ τὴν παλαιολιθικὴ ἐποχὴ μέχρι σήμερα—τὴν ἐποχὴ τῆς μηχανῆς—μὲ τόση γαλήνη, σὰν νἄταν ἀμέτοχος. Καὶ ταυτόχρονα εἶχε τὴν ὑπομονὴ ν' ἀκούει τὶς δυστυχίες τόσων ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς δίνει κουράγιο νὰ τὰ βγάλουν πέρα.

Ἡ «Μελάλη Παρέλασι!» Τὸ ἔμβλημά του. Πρέπει νὰ τὴν κρατήσουμε στὸ δρόμο της. Ἂς συνεισφέρουμε στὸ σύνολο. Ἄλλωστε τί θὰ μείνει ἀπ' τὴ φήμη μας; Γρήγορα θὰ ξεχαστοῦμε.

Ὁ Ἔντικοτ θυμόταν τώρα ὅτι εἶχε ρωτήσει τὸν Ἐπίσκοπο ἂν, κατὰ τὴ γνώμη του, ἡ ἀνθρωπότητα ὠθεῖται ἀπὸ κάποια ἀκαταμάχητη δύναμη. Ὄχι, καθόλου, ἀπάντησε ὁ Χάρκορτ. Ἕλκεται. Δὲν μᾶς σπρώχνουν ἀπὸ πίσω. Μᾶς τραβάει μιὰ δύναμη—ἕνας ὑπερκόσμιος μαγνήτης.

Καὶ ὁ Χάρκορτ τοῦχε δείξει τέτοια ἐμπιστοσύνη ποὺ καταδέχτηκε νὰ συζητήσει μαζί του γιὰ τὸ ἀνθρώπινο πεπρωμένο—θεωρώντας τον προφανῶς ἕναν ἰδεαλιστή. Τί θὰ λέει σήμερα; Ὅτι ἦταν ἕνας ἀδιάντροπος παλιάνθρωπος.

Ἴσως μάλιστα, συλλογίστηκε ὁ Ἔντικοτ, ἡ ἠθική του κατάπτωση νὰ ἔφερε καὶ τὴ σωματική. Μήπως εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅποιος προσπαθεῖ νὰ σώσει τὴ ζωὴ του τὴ χάνει;

Σηκώθηκε, τέντωσε τὰ χέρια του, ἔσφιξε τὶς γροθιές του καὶ πῆγε στὸ γραφεῖο του μὲ σταθερὸ βῆμα—ποὺ θύμιζε τὶς παλιὲς κἀλὲς ἡμέρες ὅταν εἶχε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό του.

Ἔτρεμε λίγο τὸ χέρι του καθὼς ἔπιανε τὸν κοντυλοφόρο, ἀλλὰ ἦταν ἡ ταραχὴ τῆς ἠθικῆς νίκης. Τὰ μάτια του ἦταν ὑγρὰ καθὼς ἔγραφε:

«Ἀγαπητό μου παιδί».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIX

Ὁ Παίητζ ἔστρωσε τὸ σωρὸ τὴν ἄμμο καὶ τὰ χαλίκια μὲ τὸ φτυάρι του καὶ στάθηκε λίγο πιὸ πέρα, κοιτάζοντάς τον, βυθισμένος στὶς θλιβερὲς σκέψεις του.

Δούλεψε κάπου μιὰ ὥρα κι' εἶχε βγάλει τὸ παλιὸ γκρίζο σκοῦφο του, γιατὶ ἔτσι μποροῦσε νὰ σκάψει πιὸ εὔκολα. Τώρα τὰ εἶχε ἑτοιμάσει ὅλα καὶ καθόταν σὲ μιὰν ἄκρη κρατώντας τὸ κασκέτο στὰ χέρια του. Ἔμεινε ἔτσι ἀρκετὴ ὥρα, ἀπορροφημένος, ἔχοντας τὸ βλέμμα του προσηλωμένο στὸ μικρὸ σωρὸ ποῦχε κάμει.

Προσπαθοῦσε νὰ κρατήσει τὴν ψυχραιμία του. Σκεφτόταν πόσο σχολαστικὴ ἦταν στὴν καθαριότητα ἡ Συλβία—σὰ νἄταν ἄνθρωπος. Ἔπρεπε νὰ μὴν τὴν πετάξει ἔτσι· νὰ τὴν τυλίξει σ' ἕνα κομμάτι χοντρὸ ὕφασμα, νὰ τὴν βάλει μέσα σ' ἕνα ξύλινο κουτὶ καὶ μετὰ νὰ τὴν θάψει—ἔτσι τῆς ἄξιζε.

Ὁ Στάφορντ προσεφέρθη νὰ φροντίσει γιὰ ὅλα καὶ συμβούλεψε τὸ σύντροφό του νὰ «πάει νὰ πάρει λίγον ἀέρα», ὅσο ἐκεῖνος θὰ ἑτοίμαζε τὴ φτωχὴ Συλβία. Ὅλο τὸ βράδυ εἶχε ψηθεῖ στὸν πυρετὸ καὶ τὰ ξημερώματα δὲν ἄνθεξε καὶ ψόφησε.

—Ὄχι, θάθελα νὰ τὰ ἑτοιμάσω ἐγὼ καλύτερα.

—Σ' εὐχαριστῶ, τὸ ἴδιο κάνει, εἶπε ὁ Παίητζ. Ἔνοιωθε πὼς ἔπρεπε νὰ εἶναι κοντὰ στὴ Συλβία τώρα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ· νὰ τὴν περιποιηθεῖ ὁ ἴδιος. Βέβαια, θὰ προσπαθοῦσε νὰ μὴν παρασυρθεῖ ἀπὸ τὰ συναισθήματά του. Οἱ σκοῦλοι ζοῦν καμμιὰ δωδεκαριὰ χρόνια. Ἡ Συλβία ἦταν μόνο ἑφτὰ χρονῶ. Δέ θἄπρεπε νὰ παραπονεθεῖ γιὰ τὴν ἀδυναμία ποὺ τῆς εἶχε μπροστὰ στὸν Στάφορντ, γιατὶ ἤξερε πὼς συχαίνοταν τοὺς εὐαίσθητους ἀνθρώπους.

Τώρα ὅμως μιὰ ἄλλη σκέψη βασάνιζε τὸν Παίητζ πολύ. Σκεφτόταν, πὼς ἴσως δὲν εἶχε φροντίσει ὅσο ἔπρεπε γιὰ τὴ Συλβία. Ὅταν, πρὶν λίγες μέρες, εἶχε ἔρθει τρέχοντας στὴ παράγκα νὰ τὸν βρεῖ, χάρηκε τόσο πολὺ ποὺ τὴν εἶδε κοντά του, ποὺ δὲ σκέφτηκε καθόλου πόσο ἐπικίνδυνο θάταν γι' αὐτὴ νὰ τὴν κρατήσει ἐκεῖ πάνω.

Ἔπειτα, ἤξερε ὅτι αὐτὴ τὴν ἐπαχὴ τὰ τσιμπούρια καὶ τ' ἄλλα ζωΐφια βρίσκονταν σὲ νάρκη κι' ἔτσι ἡ Συλβία δὲ διέτρεχε κανένα κίνδυνο. Ἀκόμα καὶ στὸ ἐργαστήριο τὴν ἄφιναν νὰ μπεῖ, μ' ὅλο ποὺ εἶχαν ἕνα σωρὸ πράγματα ἐκεῖ μέσα. Δὲν εἶχε σκεφτεῖ ὅμως πῶς ὁ Τομπίας—ἡ μαϊμοῦ—εἶταν ἄρρωστος. Τὸν χρειάστηκε μερικὲς βδομάδες γιατὶ ἔκανε ἔρευνες γιὰ τὸν ἐξανθηματικὸ πυρετό, ἀλλὰ εἶχε γερὸ ὀργανισμὸ καὶ ἀντιδροῦσε σ' ὅλα τὰ μικρόβια.

—Αὐτὸ εἶναι τὸ κακό. Μόλις μποῦνε στὸ δέρμα του φοφᾶνε.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως τὸν ἔπιασε πυρετὸς καὶ δέ μποροῦσαν, μὲ κανένα τρόπο, νὰ καταλάβουν τί εἴδους πυρετὸς εἶταν. Ἔκανε πολὺ φασαρία καὶ ἡ Συλβία καθόταν μὲ τὶς ὧρες καὶ περιεργαζόταν, μὲ τὰ μεγάλα καστανὰ μάτια της, τὸν ἀνεπιθύμητο Τομπία. Ἀπὸ ἁπλὴ περιέργεια; Ποιός ξέρει, ἴσως νὰ τὸν εἶχε συμπαθήσει κιόλας. Σὲ μιὰ στιγμὴ πέρασε τὸ χέρι του ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σίδερα τοῦ κλουβιοῦ καὶ ἔγδαρε μὲ τὰ νύχια του τὸ αὐτὶ τῆς Συλβίας. Ἀμέσως καυτηρίασαν τὴν πληγὴ καὶ πίστεψαν πὼς εἶχαν προλάβει τὸ κακό... Κανένα ὅμως φάρμακο δὲν τὴ γιάτρευε καὶ τῆς ἔκαναν ἐγχείρηση, ἐλπίζοντας νὰ τὴν σώσουν.

Καὶ τώρα—ὅποιος καὶ νἄφταιγε—ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε καὶ δὲν ὑπῆρχε κανένας τρόπος νὰ διορθωθεῖ τὸ κακό... Ἡ Συλβία φαίνεται πὼς θάχε περπατήσει πολὺ γιὰ νὰ βρεῖ τὸ δρόμο. Τὴν προηγούμενη μέρα τὸν εἶχε δεῖ ποὺ σκαρφάλωνε ν' ἀνέβει τὸ γκρεμό. Εἶχε φύγει μόνη της ἀπὸ τοὺς Γ'κίμπσονς καὶ προχωροῦσε μὲ τὴ μυρουδιά—σὰν ὅλα τὰ σκυλιά—...

(Συνεχίζεται)

ΝΕΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐν Πάτραις ἡ νέα Γενικὴ Χειρουργικὴ Κλινικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰατροῦ Χειρουργοῦ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΥ

Ἐπὶ τῶν ὁδῶν ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ καὶ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 4

ΓΚΡΕΚΑ
ΜΟΔΕΣ
Φορέματα Ταγιέρ-Παλτά
ΒΑΣΩ ΛΑΓΑΡΗ-ΜΕΡΕΜΕΤΗ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 96, ΠΑΤΡΑΙ · ΤΗΛ. 34-00
Μαθήματα ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
κατὰ τὸ νεώτερον γεωμετρικὸν σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

Στὰ πεταχτά

Ὁ καιρὸς παρουσιάζει χειμωνιάτικη ὄψι.

—Τό κρύο, οἱ βροχὲς καὶ ἡ ὑγρασία ἠνάγκασαν πολλοὺς νὰ βάλλουν καμπαρτίνες, ἀδιάβροχα καὶ παλτά.

—Τὰ καταστήματα ὀμπρελλῶν κάνουν χρυσὲς δουλειές.

—Οἱ γυναικεῖες ὀμπρέλλες εἶναι ἐφέτος πολύχρωμες, πολλῶν σχεδίων καὶ ποιοτήτων.

—Οἱ κλασσικὲς μαῦρες, σχεδὸν ἔχουν ἀχρηστευθῆ

=Μὲ μεγάλην κοσμοσυρροὴ συνεχίζονται αἱ παραστάσεις τοῦ θιάσου Μακρῆ στὸ Πάνθεον.

—Τὴν Κυριακὴν εἰργόσθησαν ἱκανοποιητικῶς ὅλα τὰ θεάματα.

—Ὁ βροχερὸς καιρὸς συνετέλεσε καρὰ πολὺ σ' αὐτό.

=Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως ἔργων ζωγραφικῆς τῆς Ἀθηναίας καλλιτέχνιδος κ. Ἕλλης Καπαΐτζῆ, ποὺ παρουσιάζει τὴν ἐργασία της στὴν αἴθουσα τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης, ἐσημείωσαν μεγάλη ἐπιτυχία.

—Καὶ οἱ ἐπισκέπται ἀπεκόμισαν ἀρίστην ἐντύπωσιν ἀπὸ τὰ ἐκτιθέμενα ὡραῖα ἔργα.

Ἡ ἔκθεσις τῆς κ. Καπαΐτζῆ θὰ συνεχισθῆ ἕως τὶς 30 Νοεμβρίου.

=Τὸ ΙΚΑ ἀνεκοίνωσε ὅτι εἶνε ψευδὲς τὸ δημοσίευμα περὶ δῆθεν ὑποδείξεως εἰς τοὺς γιατροὺς νὰ «κάνουν ρίκονομίας εἰς φάρμακα».

—Ἀντιθέτως — τονίζεται εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν — οἱ ἰατροὶ τοῦ Ἱδρύματος, ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ καθήκοντός των, εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἀναγράφουν πᾶν φάρμακον κυκλοφοροῦν νομίμως στὴν χώραν, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἀνεπηρέαστον ἐπιστημονικὴν των κρίσιν, συντελεῖ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἱκανότητος πρὸς ἐργασίαν τῶν ἠσφαλισμένων.

=Οἱ ἡμέρες τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πολιούχου πλησιάζουν.

—Τίποτε ὅμως δὲν βλέπομεν νὰ γίνεται διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσι τῶν ὁδῶν ποὺ εὑρίσκονται σὲ κακὰ χάλια.

=Ἡ θαλασσοταραχὴ ποὺ ἐπικρατοῦσε χθὲς τὸ πρωῒ στὸν Πατραϊκὸ παρημπόδισε πολὺ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ ὑπερωκεάνιο «Σατούρνια».

—Τὸ κατὰ πόσον θὰ ἐξυπηρετηθῆ ἡ πόλις ἀπὸ τὰ λιμενικὰ ἔργα, εἶναι αὐτονόητον.

—Γιατὶ ἔτσι ὅπως γίνεται σήμερα ἡ προσόρμησις, εἶναι πρωτόγονη, ἀντιοικονομικὴ καὶ ἀντιτουριστική.

—Πολλοὶ ξένοι περιηγηταὶ ἐπροτίμησαν χθὲς νὰ παραμείνουν ἐντὸς τοῦ σκάφους. παρὰ νὰ διακινδυνεύσουν... ψυχρολουσίαν.

Φαρμακεῖα

Διανυκτερεύοντα:

Γεωργαντόπουλος Ἰω. Ἀλ. Ὑψηλάντου 143, Κοντογιάννης Ἰω. Γούναρη 19.

Συνταγαὶ ΙΚΑ:

Ζουρόπουλος Κωνσταντῖνος Μαιζῶνος 100, Τριανταφυλλόπουλος Χρ. Γερμανοῦ 146, Καραμπᾶς Ἀθ. Γούναρη 52, Τζουραμάνης Εὐθ. Γεροκωστοπούλου 26, Τσακίρης Δ. Κορίνθου 266, Κανελλόπουλος Κων. Ἀγ. Ἀνδρέου 36.

ΝΤΥΣΑΤΕ

τὰ παράθυρά σας μὲ ὡραῖα ὑφαντὰ ἀργαλειοῦ ἠγυυημένα διὰ τὴν ἀντοχὴν καὶ τοὺς χρωματισμούς των.

Τιμαὶ ἠλαττωμέναι «ΜΥΣΤΡΑΣ» ἔναντι Κινηματογράφου «Ἰντεάλ», τηλ. 25—28.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Ὅσοι ζοῦμε στὶς πολιτεῖες, μὲ τὰ καλὰ καὶ τ' ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ, ποὺ λέει ὁ λόγος—ἔτσι νομίζουμε—ἔχουμε χάσει τὴν ἐπαφὴ μὲ τὴ φύση, τὸ ὕπαιθρο, τὰ βουνά, τοὺς κάμπους, τὰ πτηνά, τὰ ζούζουνα τῶν ἀγρῶν. Περπατᾶμε στὴν ἄσφαλτο, κάτω ἀπὸ κολῶνες χειμῶνα καλοκαῖρι καὶ τώρα τελευταίως ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, σὰν τὰ πρόβατα ποὺ ὁδηγοῦνται ἀπὸ στενὸ μονοπάτι γιὰ τὴν στρούγκα τους. Χωρὶς τὴν συγκίνηση ἐκείνη ποὺ δίνει ἡ περπατησιὰ στὸ χωριό.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτό. Ἔχουμε χάσει καὶ τὴν ἐπαφή μὲ νὰ ἄλλα πλάσματα, ποὺ ζοῦνε ἔξω ἀπὸ τὶς πολιτεῖες. Δέ τὰ βλέπουμε, δὲν τὰ ξέρουμε, τὰ ἀγνοοῦμε. Καὶ ἀγνοώντας τα, ἔχουμε χάσει πηγὲς ὁλόκληρες ἀπὸ δροσόνερα καὶ εὐτυχίες.

***

Ἤρθε προχθὲς στὴν ταράτσα μου ἕνα πουλάκι, ποὺ δὲν ἔμοιαζε μὲ τὰ συνηθισμένα. Ἔριξε ἕνα τσὶρ—τσὶρ καὶ μὲ βὸλ πλανὲ προσγειώθηκε στὴ μικρὴ κληματαριά. Σπαθάτο, κοκκινολαίμικο, μὲ ἔξυπνα ματάκια. Μᾶς κοίταζε περίεργα ποὺ τὸ παρακολουθοῦσαμε. Θὰ μᾶς πέρασε ἀσφαλῶς γιὰ χαζούς. «Τί διάβολο, θὰ εἶπε, δὲν ἔχουνε ἄλλη δουλειὰ νὰ κάνουν τοῦτοι οἱ χαρμοφάηδες;

—Τί πουλάκι εἶναι αὐτό; Ρώτησε περίεργα καὶ τὸ μικρὸ κοριτσάκι... Τί νὰ πῆς στὸ παιδί; Σπίνος δὲν ἦταν. Μελισουργὸς ποὺ λένε δὲν ἦταν. Σουσουράδα δὲν ἔμοιαζε. Κοκκινολαίμικο ἦταν, ἀλλὰ κοκκινολαίμης, τὸ κατὰ πῶς εἶναι αὐτὰ τὰ πουλάκια, δὲν ἦταν.

—Δὲν ξέρω πουλάκι μου. Που λάκι εἶναι κι' αὐτὸ σὰν τ' ἄλλα. Δὲ ξέρω πὼς τὸ λένε.. Νἆταν κανένα ἀεροπλάνο κάτι θὰ ἤξερα.

Στὸ μεταξὺ ἐκεῖνο τὸ ἀφιλότιμο ἄρχισε τὴν κοροϊδεία.

—Τσὶρ—τσὰρ—τσὶρ— τσὰρ — τατὰ—τσὰρ—τσὶρ Καὶ τάλεγε πρόσχαρα γελαστά, εὔθυμα, σὰν καρατερίστας σουμπρέττος σέ ἐπιθεώρηση. Μιὰ τρελλοσυναυλία κάτω ἀπὸ τὰ γκρίζα, βαρειὰ τοῦ φθινοπώρου σύννεφα, ποὺ ὅλο κατέβαιναν πρὸς τὰ κάτω καὶ τύλιγαν τὸν οὐρανὸ καὶ τὰ βουνά.

—Γιά δές, ποὺ ἔχουμε ἀποξενωθῆ ἀπὸ τὴ φύση. ἀπὸ τὴ ζωή, εἶπε καὶ ὁ φίλος ποὺ φιλοξενούσαμε. Ξέρουμε τόσα καὶ τόσα πράγματα. Ἠλεκτρολογία, μηχανική, νόμους, προφῆτες, μουσουργούς, ποιητές, σοφία καὶ ἐπιστήμη. Καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ξεδιακρίνουμε ἕνα χελιδόνι, ἀπὸ ἕνα σπούργο, ἕνα τσαλαπετινὸ ἀπὸ ἕνα συκοφάγο! Νὰ πῶς μᾶς ἐκδικεῖται καὶ ἡ φύση.

Τὴν ὥρα ἐκείνη τὸ μικρὸ κοριτσάκι ἄρχισε ν' ἀπαγγέλη δυνατὰ ἕνα ποιηματάκι τοῦ Δροσίνη. Συγκυρία, ταυτότητα, σκέψεις ὑποβολή; Ξέρω κι' ἐγὼ τί; Τὸ κοριτσάκι πάντως μὲ τὴ δροσερὴ φωνούλα του τσυναγωνίζετο τὰ τιτιβίσματα τοῦ πουλιοῦ...

Χειμώνιασε καὶ φεύγουν τὰ [πουλιὰ
γοργὸς ὁ γερακίνος τὰ πελα[γώνια
Ἡ φλύαρη χελιδονοφωλιὰ χορτάριασε ἠντέρημη καὶ [μόνη
Τοῦ σπίνου χάθηκε ἡ γλυκειὰ [λαλιὰ
φοβήθηκε ὁ μελισσουργὸς τὸ [χιόνι
κι' ἡ σουσουράδα στὴν ἄκρο [γιαλιὰ
δὲν τρὲχει, δὲν πηδᾶ, δὲν κα[μαρώνει
Στῆς λυγαριᾶς τ' ὁλόξερο [κλαδὶ
τοῦ φθινοπώρου φτωχικὸ παιδὶ ὁ Καλογιάννος πρόσχαρος [προβάλλει
Μὲ λίγα λόγια σιγαλὰ καὶ τα[πεινὰ
μικρὸς προφήτης φτερωτὸς [μηνᾶ
τὴν ἄνοιξη ποὺ θὰ γυρίση [πάλι...»

Τσὶρ—τσίρ, τσὰρ—τσίρ, ἐβεβαίωσε καὶ τὸ πουλάκι στὸ κλαδί του. Ἔτσι εἶναι κύριοι. Ἐγὼ εἶμαι, ὁ Καλογιάννος. Στραβωθῆκατε τόσην ὥρα: Σὲ καλό σας...

Καὶ ἀφοῦ ἄφησε μερικὲς τριλιέττες πέταξε πρὸ τὰ βορεινά, πού τά σύννεφα ἄφηναν ἕνα ἀλλῶνι ἀπλωτό, γιὰ περάσουν μιὰ ἀγκαλιὰ ἡλιαχτίδες.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΘΑ ΑΚΥΡΩΘΗ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ;

Ο ΠΑΤΡΕΥΣ ΠΙΘΑΝΩΣ ΕΙΣ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΙΝ

Σοβαρότατον θέμα ἐδημιουργήθη ἀπροόπτως εἰς τὴν ποδοσφαιρικὴν οἰκογένειαν τῶν Πατρῶν, κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ὡρισμένων σωματείων, ὅπως προσβαλουν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Π.Σ.Π. περὶ ὑποβιβασμοῦ τριῶν σωματείων Α' κατηγορίας. Τὰ ἐνδιαφερόμενα σωματεῖα, στηριζόμενα εἰς ἀδιάσειστα νομικὰ στοιχεῖα, θὰ φέρουν τὸ θέμα ἐνώπιον τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Π.Ο. καὶ τῶν ἁρμοδίων πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ θὰ ζητήσουν τὴν ἀκύρωσιν τῆς σχετικῆς προκηρύξεως.

Ὡς γνωστόν, οἱαδήποτε σοβαρὰ ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἑνώσεως διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος, θὰ πρέπει νὰ ἐπικυρωθῆ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ε.Π.Σ.Π. Τοῦτο ὅμως δὲν συνέβη εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ὑποβιβασμοῦ τῶν τριῶν σωματείων, καθ' ὅσον ἡ παρελθοῦσα γενικὴ συνέλευσις συνεζήτησε μόνον τὸ θέμα τῆς ἀνόδου τοῦ Πατρέως εἰς τὴν Α' κατηγορίαν.

Ἡ σχετικὴ προκήρυξις τῆς ΕΠΣΠ θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ τεθῆ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ε.Π.Ο., γεγονὸς τὸ ὁποῖον ὡσαύτως δὲν ἐγένετο. Τοῦτο ἐξαγεται ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμ 70715]6·9 58 ἔγγραφον τῆς ΕΠΟ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγκρίνει τὸν ὑποβιβασμὸν τῶν σωματείων, μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι ἡ ἀπόφασις δὲν ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Συνελεύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας

Παραδοξως καὶ ἐνῷ ἡ ὑπόθεσις ἐφαίνετο νὰ ἔχη τερματισθῆ, ἡ Ἐπιτροπὴ Πρωταθλήματος τῆς ΕΠΟ διὰ νεωτέρου ἐγγράφου της ἐγκρίνει τὴν προκήρυξιν τῆς ΕΠΣΠ! Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἔρχεται εἰς φανεραν ἀντίθεσιν μὲ τὴν πρώτην ἀπόφασιν τῆς ΕΠΟ καὶ πιστεύεται ὅτι ἐστάλη χωρὶς προηγουμένην ἐπισταμένην ἐξέτασιν τοῦ θέματος. Ὡς ἤδη να ἔχουν, ἐν τούτοις, τα πράγματα, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τὰ ἐνδιαφερόμενα σωματεῖα θὰ κερδίσουν τὴν ὑπόθεσιν. Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ να ἔχη νόμιμον ἰσχὺν μία προκήρυξις, εἶναι ἡ ἔγκρισις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦτο δὲν συνεβη εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν. Ἡ ΕΠΣΠ ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιον δύναται νὰ λαμβάνη αὐτοβούλως ἀποφάσεις, ἐὰν ὁμως τοῦτο εἶναι ἔγκυρον, ἁρμόδιον νὰ τὸ ἀποφασίση εἶναι πλέον τὸ δικαστήριον...

—Οἱ προχθεσινοὶ ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος

Κατὰ τοὺς προχθεσινοὺς ἀγῶνας τοῦ πρωταθλήματος ὁ Ἀστὴρ ἐπεβλήθη τοῦ Ἀπόλλωνος μὲ 1—0, ἡ Παναχαϊκὴ ἐξῆλθεν ἰσόπαλος τοῦ Ἀχιλλέως 2—2 καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς ἰσόπαλος τῆς Θυέλλης 1—1.

Ὁ Ἀστὴρ ἦτο καλύτερος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ διετήρησε τὴν ὑπεροχὴν καὶ κατὰ τὰ δύο ἡμίχρονα. Μετὰ ἀπὸ ἕνα ἄκαρπον ἡμίχρονον, ὁ Ἀστὴρ ἐσημείωσε τὸ νικητήριον τέρμα του εἰς τὸ 2ον λεπτὸν τοῦ β ἡμιχρόνου, ἀφοῦ ἀπώλεσε τρεῖς ἀκόμα εὐκαιρίας νὰ αὐξήση τὸ σκὸρ. Μοναδικὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιτύχη τέρμα ἀπώλεσε καὶ ὁ Ριζικαρης τοῦ Ἀπόλλωνος περὶ τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ στάδιον ἡ Παναχαϊκὴ ἀγωνισθεῖσα μὲ πολλοὺς ἀναπληρωματικοὺς ἐδέχθη πρώτη τέρμα, ἀλλὰ κατώρθωσε νὰ ἰσοφαρίση καὶ ἐν συνεχεία νὰ προηγηθῆ μὲ 2—1. Λίγα λεπτὰ πρὸ τῆς λήξεως ὁ Ἀχιλλεύς ἰσοφαρισε καὶ παλιν.

Τέλος ὁ Ὀλυμπιακὸς ἐσημείωσε πρῶτος τέρμα διὰ τοῦ Παπαδοπούλου περὶ τὰ μέσα τοῦ β' ἡμιχρόνου καὶ ἰσοφαρίσεν ἡ Θύελλα εἰς τὰ τελευταῖα λεπτὰ διὰ τοῦ Ἴζαβάρα.

—Αἱ ἀναπληρωματικαὶ

Διὰ τὸ πρωτάθλημα ἀναπληρωματικῶν ἡ Β' Ἀστέρος ἐνίκησε τὴν Β' Ἀπόλλωνος μὲ 3—1 καὶ ἡ Β' Παναχαϊκῆς τὴν Β' Ἀχιλλέως 3—1.

—Οἱ ἄλλοι ἀγῶνες

Παναιτωλικὸς — Παναιγιάλειος 4—2, Πατρεὺς—Ἀχαϊκὴ 6—4.

ΑΓΓ. ΒΛΑΧΑΚΗΣ

Οἰκόπεδα ἡ ἔκτασις 1600 πήχεων μετὰ 14 ἐλαιοδένδρων 7 ἐτῶν κ.λ.π., ὕδατος, ἠλεκρικοῦ, πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμὴν εἰς θέσιν Ἅγ. Σπυρίδων (κάτωθι σιδηρ. γραμμῆς) ἐν Ἀγυιὰ Πατρῶν. Πληροφοριαι Πέτρον Βέργην ἐκεῖ καὶ καπνοπωλεῖον Χαρ. Χαλκιδαίου Κορίνθου 210

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὰ Γραφεῖα Ταξειδίων—Τουρισμοῦ καὶ Μεταναστεύσεως «Ὀλύμπια—Ἐξπρὲς» καὶ Ν. Ι. Κασσαβέτη 303 W 42 St. NEW YORK **μετεφέρθησαν** ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου 34 εἰς τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀριθμὸς 61 **Μέγαρον Β. Μαραγκοπούλου** Στοᾶ, κάτωθι **Κεντρικοῦ Λιμεναρχείου.**

Διὰ τὰ **Ἀτμοπλοϊκά, Σιδηροδρομικὰ καὶ Ἀεροπορικὰ** εἰσιτήρια **δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου,** διὰ τὰ **Διαβατήριά σας,** διὰ τὰ **Πιστοποιητικά σας,** καὶ γενικῶς διὰ τὴν τακτοποίησιν ὅλων τῶν διατυπώσεων κ.λ.π. διὰ τὰ ταξείδιά σας **ἀποτανθῆτε** εἰς τὸν ἐπίσημον **ἀντιπρόσωπόν μας** κ. **Κων. Σωφρονιάδην,** ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου 61, **μέγαρον Β. Μαραγκοπούλου,** Στοᾶ, κάτωθι **Κεντρικοῦ Λιμεναρχείου Πατρῶν.** Τηλέφ. 37—09.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΣΠΑΠ

Ὠτομοτρὶς: Δι' Ἀθήνας: 6,00, 8,24, 12.56, 17.54, 2.24. Διὰ Καλάμας: 12.34 καὶ 2.05. Διὰ Πύργον—Ὀλυμπίαν: 16.40, 19.58. Διὰ Ζάκυνθον (μέσω Κυλήνης) 12.34. **Ἀτμήλατος:** Δι' Ἀθήνας 11.16. Διὰ Καλάμας 6.13. Διὰ Κυπαρισσίαν 15.35